

Spotkać Zmartwychwstałego

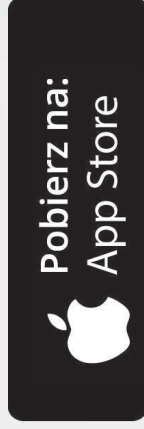
4 tydzień Wielkanocny

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

21.04.2024

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzamy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujemy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boga natchnieniem. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przyberze. Może to być zarówno przebieganie, prosba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, która wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *“Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczylnia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [więcej, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą” (Rz 8, 26-28)*

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *“Wprowadźcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23).* Zadaj sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał cię tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim Actio może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Rysunek tygodnia:

NAWET JEŚLI CZUŁEŚ SIĘ
JAK ŚLAPIEC -
NIE WIDZĄC DROGI ANI JEJ CEW
BĄDŹ SPOKOJNY -
BÓG WIERNY PROWADZI
SWOJĄ LUD.
BÓG CHCE PROWADZIĆ CIEBIE
WIĘC SIĘ NIE LĘKAJ!

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Lukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta Mikos,
Przemek Rożnowski, Józefa Zygmunt – Dlubacz, Maria Bodys, Sławomir
Łasiewicki, Magdalena Fojutowska, Katarzyna Piwko – Zacharska, Ewa i
Wojtek Palczyński, Piotr Stawiński, Patrycja Nocoń, Elżbieta Gładka
Jerzy Prokopiuk

Korekta:

Rysunek:

Asysta kościelna:

Aplikacje mobilne:

Druk:

Projekty graficzne:

Marta Stańco

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Tomek Romanowski

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Gladiator Marketing Michał Gadomski

Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: *ruminatio* – przetwarzanie Słowa Bożego poprzez jego ciągłe powtarzanie oraz *lectio divina* – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmienię się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwianej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*)**,
2. **Medytację (*meditatio*)**,
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*)**.
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć żli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, poczucie, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Drody parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem Żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Znajdź w niej wskazówki, jak korzystać z proponowanego sposobem czytania czytając opis metody *Lectio Divina* na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgnąć do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej zrozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

21.04.2024, niedziela , Niedziela Dobrego Pasterza

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTALEGO, DOBREGO PASTERZA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 10, 11-18

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ Ideę Jezusa, Dobrego Pasterza, trafnie pokazuje krótka historia A. de Mello: "Jedna owca znalazła dziurę w płocie i przecisnęła się przez nią. Ucieczka napełniła ją szczęściem. Błądziła długo i wreszcie zagubiła się. Wtem spostrzegła, że idzie za nią wilk. Zaczęła uciekać, ale wilk ciągle był za nią. Aż przyszedł pasterz, ocalił ją i przyprowadził na powrót, z wielką czułością, do stada. Pasterz, choć wszyscy nakłaniali go do czegoś przeciwnego, nie chciał naprawić dziury w płocie"... Jezus jest Pasterzem, który oddaje życie za każdą swoją owcę. Za Ciebie i za mnie. I na dodatek daje nam pełną wolność, czy chcemy być w Jego stadzie, czy może czasem chcemy uciec przez dziurę w płocie. Nie naprawia dziury w płocie. Naprawia nasze serca swoją miłością. Pasterze w Izraelu wiedzieli, że jak owca ucieka ze stada, to trzeba ją zostawić, a jeśliby wróciła - zabić, by nie nakłoniła do ucieczki innych owiec. Jezus zostawia 99 owiec, by odszukać tą jedną, która się zgubiła. Taka jest różnica między podejściem ludzkim, a Boskim.

➤ Psalm 23 w piękny sposób mówi o rzeczywistości, w której z Bogiem, najlepszym Pasterzem możemy odpocząć na zielonych pastwiskach, nad spokojnymi wodami, który zawsze nas wspiera, gdy idziemy przez ciemne doliny naszego życia, z którym nie musimy bać się zła, bo On już dawno je pokonał na krzyżu... Taki jest nasz Bóg. Pełen miłości do każdego z nas, zna nas po imieniu, jesteśmy dla niego ważni, nigdy nas nie opuszcza. Przeczytaj dzisiaj ten Psalm kilka razy i zanurz się w rzeczywistość Dobrego Pasterza i bycia Jego ukochaną owcą...

➤ Jeśli Jezus, dobry Pasterz, oddał swe życie za owce, czyli za nas, to pozostaje pytanie, w jakim stopniu my poznaliśmy Jego miłość? „Poznaliśmy” w sensie biblijnym: wybraliśmy, zatroszczyliśmy się, umiłowaliśmy, zjednoczyliśmy się, doświadczaliśmy tej miłości, bliskości, którą jest Jezus? Jak dbasz o głębię swojej relacji z Nim każdego dnia? Czy możesz coś dzisiaj zrobić, by być bliżej Niego? Przez modlitwę, miłość do innych, medytację, adorację, czy może poczytanie Słowa Bożego?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu, dobry Pasterzu, chce być Twoją owcą, która Cię słucha, idzie posłusznie za Tobą, rozpoznaje Twój zapach. Proszę Cię o jedność w kościele. By nastąpiła jedna owczarnia, i jeden Pasterz. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to twój całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

26.04.2024, piątek – Ewangelia według św. Jana 14, 1-6

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abysście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacnie drogę, dokąd Ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»

» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie».

27.04.2024, sobota – Ewangelia według św. Jana 14, 7-14

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».

Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».

Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznajesz? Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca”?

Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. To Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie – wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła!

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu. O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię».

obietnicy Ojca. Mówił: „Słyszeliście o niej ode Mnie. Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym”. Zapytywali Go zebrani: „Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?” Odpowiedział im: „Nie wasza to rzecz znać czas i chwilę, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”.

24.04.2024, środa – Ewangelia według św. Jana 12,44-50

Jezus tak wołał: «Ten, kto we Mnie wierzy, wierzy nie we Mnie, lecz w Tego, który Mnie posłał. A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał. Ja przyszedłem na świat jako światłość, aby nikt, kto we Mnie wierzy, nie pozostawał w ciemności. A jeżeli ktoś słyszy słowa moje, ale ich nie zachowuje, to Ja go nie potępię. Nie przyszedłem bowiem po to, aby świat potępić, ale by świat zbawić.

Kto Mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego: słowo, które wygłosiłem, ono to będzie go sądzić w dniu ostatecznym. Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale Ojciec, który Mnie posłał, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić. A wiem, że przykazanie Jego jest życiem wiecznym. To, co mówię, mówię tak, jak Mi Ojciec powiedział».

25.04.2024, czwartek – 1 List św. Piotra 5,5b-14

Najmilsi: Wszyscy wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwi, pokornym zaś daje łaskę. Upokorcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawiajcie się jemu. Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwwała i moc na wieki wieków. Amen. Krótko, jak mi się wydaje, wam napisałem przy pomocy Sylwana, wiernego brata, upominając i stwierdzając, że taka jest prawdziwa łaska Boża, w której trwajcie. Pozdrawia was ta, która jest w Babilonie razem z wami wybrana, oraz Marek, mój syn. Pozdrówcie się wzajemnym pocałunkiem miłości. Pokój wam wszystkim, którzy trwacie w Chrystusie.

22.04.2024, poniedziałek

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO I ZACHWYCIĆ SIĘ BOŻĄ MIŁOŚCIĄ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 10, 11-18

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ **Dobry pasterz daje życie swoje za owce.** Naprawdę? Który pasterz poświęcił własne życie za zwierzęta? Oczywiście będzie je bronił przed wilkiem, ale ostatecznie wybierze ratowanie swojego życia, nie owiec. Przepaść między Bogiem a człowiekiem jest nieskończenie większa niż między pasterzem a owcami. W Wigilię Paschalną kapłan wypiewuje w Exultacie zachwyty nad tą niezrozumiałą Bożą miłością: „O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna!” A my tak często jesteśmy przyzwyczajeni do tego szokującego faktu, uznajemy go za oczywisty. Czy dziękujesz Bogu za Jezusa, za dar odkupienia? Czy nie przyzwyczailiście się do tego, nie lekceważysz tej ofiary, czy Twoje serce nie stało się oziębłe i niewdzięczne?

➤ **Znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca** – cóż za porównanie! Tak jak Jezus zna Ojca – czyli w niepojęty dla nas sposób, w relacji niesamowicie intymnej, bliskiej, pełnej ofiarnej, czystej i gorącej miłości – tak samo Jezus zna Ciebie i chce, byś Ty znał Jego! Twoja relacja z Jezusem ma być na podobieństwo relacji Ojca i Syna! Takiej chce sam Bóg, taką zaplanował, wymarzył dla Ciebie. Św. Paweł w liście do Efezjan wykrzykuje hymn uwielbienia: *Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa (...)* W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa.* (Ef 1, 3.5.)

➤ **Twoim powołaniem życiowym nie jest być porządnym, nie grzeszyć.** Przed założeniem świata zostałeś wybrany, by żyć dla Boga, w relacji tak pięknej i bliskiej, że ludzki język nie potrafi tego opisać. Tak, by Jezus mógł powiedzieć o Tobie: *Mój Moja zna mnie tak, jak ja znam Ojca.* Chwilę dalej Jezus mówi: *Ja i Ojciec jedno jesteśmy.* I chciałby powiedzieć *Ja i ...* (Twoje imię) jedno jesteśmy. Co Ty na to? Czy też tego pragniesz? Czy Mu pozwoliłś?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanies przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. **Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak:** Dziękuję Ci, Jezu za Twoją miłość, której nie rozumiem. Proszę daj mi Cię bardziej poznać, zachwyć mnie Twoją miłością. Niech Twoja łaska rozпали moje serce, spali resztki lęku i niepewności, bym mógł się oddać cały Twojej miłości!

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: *Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?*

23.04.2024, wtorek Św. Wojciecha, głównego patrona Polski

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO I STAĆ SIĘ ŚWIADKIEM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Dzieje Apostolskie 1, 3-8

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ Spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym nie pozostawia człowieka obojętnym. Albo Go przyjmie i stanie się świadkiem tego spotkania, albo Go odrzuci. Człowiek ma wolną wolę i decyzja należy do niego. Spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym może wyglądać u różnych osób w różny sposób. Święty Wojciech, patron dnia dzisiejszego, miał zadziwiające spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym. Tym miejscem była śmierć jego biskupa w Pradze. Śmierć tego biskupa była dla Wojciecha tak wstrząsająca, że naznaczyła jego postawę aż do śmierci.

➤ Umierający biskup okazał się złym biskupem i reakcja na przyjście Boga żywego była dla Wojciecha wstrząsająca. Namacalnie doświadczył jak wygląda śmierć złego biskupa i złego kapłana. To wstrząsające doświadczenie radykalizowało postawę wiary u Wojciecha, który stał się następcą owego biskupa. Jego radykalizm rodził opór i sprzeciw tak, że Wojciech opuszczał swoją diecezję, do której nie chciał wracać. Ostatecznie trafił do Gniezna, co stało się błogosławieństwem dla Polski.

➤ Spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem sprawia, że człowiek nie może zadowolić się bylejakością swojego chrześcijaństwa. Chrześcijanin bowiem ze swojej natury jest posłany i ma stać się misjonarzem Boga żywego, jak mówi dzisiejsze Słowo. Święty Wojciech był misjonarzem przez bardzo krótki okres swojego życia. Poszedł do Prus, aby tam głosić Jezusa, ale tak po kilku dniach został zamordowany. Święty Wojciech został szybko obwołany świętym, a mieszkańcy Prus zniknęli w mroku dziejów, ponieważ nie rozoznali czasu swojego nawiedzenia.

➤ Czy spotkałeś Boga żywego, Jezusa Zmartwychwstałego w swoim życiu? Czy jesteś już Jego świadkiem w swoim otoczeniu?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezus, dziękuję, że spotkanie z Tobą rodzi we mnie ewangeliczny radykalizm. Dziękuję, że mogę być misjonarzem – mówić o Tobie tam, gdzie mnie postawiesz.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to twój całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

21.04.2024, niedziela – Ewangelia według św. Jana 10, 11-18

Jezus powiedział: «Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa irozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

22.04.2024, poniedziałek – Ewangelia według św. Jana 10, 11-18

Jezus powiedział: «Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa irozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

23.04.2024, wtorek – Dzieje Apostolskie 1, 3-8

Po swojej męce Jezus dał Apostołom wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać

27.04.2024, sobota

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTALEGO, TO ZOBACZYĆ OJCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Evangelia według św. Jana 14, 7-14

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ Jezus jest w tak bliskich relacjach ze swoim Ojcem, tak jest do Niego podobny, że mówi do Filipa: **Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca**. Czasami dzieci potrafią być tak podobne do swojej mamy czy taty, że sąsiedzi albo nauczyciele nie mają wątpliwości kogo jest to dziecko. Jezus tak dalej tłumaczy Filipowi swoje podobieństwo do Ojca: **To Ojciec, który trwa we Mnie. On sam dokonuje tych dzieł. Wierście Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie**. Jezus utożsamia się z wartościami swojego Ojca, a Ojciec z wartościami Jezusa. Dzieła, które czyni Jezus, są dziełami Jego Ojca. Jedność, która jest między Ojcem a Synem uzdalnia Jezusa do realizacji planu Ojca nawet za cenę swojego życia. Gdybyśmy ocenili jedność Ojca i Syna na skali 0-10, to z pewnością wybrałbyśmy 10. A jak widzisz na takiej skali swoją jedność z Bogiem? Dlaczego tak wybrałeś?

➤ Jedność Jezusa z Ojcem widoczna jest w dziełach, które czyni Jezus: **Wierście Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie – wierście przynajmniej ze względu na same dzieła!** Co jest zatem wyznacznikiem dzieł Ojca? Jan Apostoł w swoim Liście pisze jednoznacznie: **Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim**. (1J 4,16) Tyko miłość jest odpowiedzią Ojca na grzech człowieka, na jego bestialstwo, nienawiść, okrucieństwo. Tyko miłość rodzi życie, wlewa nadzieję, rodzi sens życia. Czy odkryłeś miłość Ojca? Czy spotkałeś Ojca w Jezusie Chrystusie?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. **Może to być modlitwa przeproszenia, prosby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak:** Koronka biblijna z tekstu.

DUŻE PACIORKI: Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca”?

MAŁE PACIORKI: Panie, pokaż nam Ojca.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to twój całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegos konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

24.04.2024, środa , Św. Jerzego, męczennika

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTALEGO I SŁUCHAĆ PRZEZ NIEGO BOGA OJCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Evangelia według św. Jana 12,44-50

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ „Mówię tak, jak mi Ojciec (...) który Mnie posłał (...) powiedział (...) On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić”. Jezus – Bóg – człowiek jest zatem Słowem samego Boga Ojca i niejako przekazicielem tego Słowa. Kiedy chcemy poznać Boga Ojca, kiedy chcemy Go poznać, powinniśmy zacząć słuchać Jezusa. Bez umiejętności słuchania i pragnienia słuchania nie ma możliwości nauczenia się i poznania czegokolwiek. Wszystkie „przyniosł” na ten świat było Słowem, które On usłyszał od Ojca (J 8, 26). Był najlepszym słuchaczem Ojca. I dzisiaj mówi do nas nieustannie. Wystarczy nasza otwartość i „nauczenie się Jego” (Ef 4, 20) i Jego przykazań, wszak one są dla nas „życiem wiecznym”. Czy potrafię tak jak Jezus stosować się do wskazówek Boga Ojca? Czy mogę za Maryją powtarzać codziennie: „oto ja służebnica Pańska. Niech mi się stanie według słowa Twego”?

➤ Jezusa, będącego obrazem Boga Ojca i Jego Głosem, powinniśmy słuchać we wszystkim. Jak posłucham, to i uwierzę; ponieważ wiara rodzi się ze słuchania, jak uczy św. Paweł (Rz 10, 10). Posłuszeństwo Słowu Bożemu ma mnie prowadzić do żywej i osobistej relacji z Bogiem. Jezus wzywa mnie do wiary w Niego i do wiary „w Tego, który [Go] posłał”. Pragnie, abym kontynuowała Jego misję i wsłuchiwała się w głos Ducha Świętego, gdyż „On mnie wybrał ze świata i przeznaczył na to, abym szła i owoc przynosiła, i by owoc mój trwał” (J 15, 16.19). Moje życie stanie się owocne o tyle, o ile potrafię się wsłuchać w Głos Ojca/Syna Bożego i temu Głosowi uwierzyć. Przemienić swe życie i usłyszone słowo realizować. Powinam mieć również świadomość, że to Słowo będzie mnie „sądzić w dniu ostatecznym”.

➤ Jak Boga posłucham, uwierzę w Niego, to będę świecić Jego światłem; wszak On jest „światłością prawdziwą, która oświeca każdego człowieka” (zob.: J 1, 9); „Odziany we wspaniałość i majestat, światłem okryty jak płaszczem” (zob.: Ps 104, 1 – 2). Tyko Jego światło jest w stanie oświecić moją ludzką drogę i zaprowadzić mnie do „Jego przybytków (...) do Boga, który jest moim weselem i moją radością” (zob.: Ps 43, 3.4). Tyko ja, „odziana” (wsłuchana) w to Słowo, realizująca je w swoim życiu, mogę stać się światłością dla innych. Czy potrafię opowiedzieć się za Nia/za Nim i wybrać życie? Zadeklarować swoją wiarę i dać się „pociągnąć” Jezusowi? Stać się Jego wierną uczennicą; której zależy na zbawieniu?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. **Może to być modlitwa przeproszenia, prosby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak:** „Ojcie nasz, który jesteś w niebie, niech się święci Twoje imię! Niech przyjdzie Twoje królestwo; niech Twoja wola się spełnia na ziemi, tak jak w niebie”

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to twój całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegos konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

25.04.2024, czwartek , Święto św. Marka, Ewangelisty

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO I ZAWIERZYĆ MU

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

1 List św. Piotra 5,5b-14

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdziesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ *Wszyscy wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę. W dzisiejszych realiach pokora nie jest w modzie. Czasem słychać wręcz chwalenie się: nigdy nie byłem pokorny, nie jestem pokornym typem – jakby pokora była czymś złym, wstydliwym. Jaki ja mam do niej stosunek? Czy pokora nie kojarzy mi się z niewłaściwą uległością, brakiem własnego zdania, bylejakością? Czy wiem, co o pokorze mówi Pismo św., czym jest naprawdę? Może powinienem nadrobić braki w wiedzy, poszukać odpowiednich książek, poczytać Pismo św.?*

➤ *Bóg bowiem pysznym się sprzeciwiła, pokornym zaś daje łaskę – sprawa jest postawiona jasno: kto nie jest pokorny, jest pyszny. Czy siebie samego uważam za pokornego, czy pysznego? Czy widzę w swoim myśleniu, reagowaniu objawy pychy, czy spowiadam się z pychy? Może to moja nieodkryta i zakamuflowana pycha sprawia, że Bóg nie spełnia moich próśb? Pycha objawia się na wiele sposobów: wywyższanie się nad innych, zbystnie zawierzenie swoim siłom i intelektowi, stawianie swojej woli nad wolą Boga, niewzruszona pewność swojej racji, brak szacunku dla innych, niechęć do służenia i poświęcania się, i wiele innych. Czy modłę się o pokorę?*

➤ *Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. – Czy ja w to naprawdę wierzę, że Bogu zależy na mnie? Jeśli nie potrafię Mu zawierzyć, zaufać i oddać swoich problemów (co skutkuje brakiem pokoju wewnętrznego, ciągłym martwieniem się o coś), to jest to także objaw pychy – to oznacza, że bardziej wierzę w swoje możliwości, niż Boga, że niewiara w Jego miłość nie pozwala mi oddać sterów mojego życia.*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prosby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak: Duchu Św. proszę Cię, uwolnij mnie z więzów pychy, pokaż mi prawdę o mnie samym i napelnij pokorą. Proszę Cię Panie Jezu, pomóż mi jeszcze bardziej uwierzyć Twojej miłości.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

26.04.2024, piątek

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO TO CIESZYĆ SIĘ NA ŻYCIE WIECZNE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 14, 1-6

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdziesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

➤ *Czy perspektywa życia wiecznego jest dla Ciebie ważna, czy Cię motywuje? Jak je sobie wyobrażasz? Nieskończenie twórcy i hojny Bóg z pewnością nas zaskoczy czymś przepięknym. Będziemy wszyscy w domu Ojca - tzn. w jedności ze sobą nawzajem i Bogiem, jednocześnie u Boga! w Bogu. Z drugiej strony Jezus wspomina o osobnych mieszkaniach, by podkreślić, że zachowamy indywidualność - nie zlejemy się w jakąś jedną energię, czy masę. Osobne mieszkanie oznacza, że każdy będzie sobą i jako taki zostanie obdarowany, przy czym zachowa nadal swoją tożsamość.*

➤ *Życie wieczne będzie nieustannym rozwojem, poznawaniem, doświadczaniem piękna, pasji, radości bez ograniczeń. Nie będzie nas ograniczać brak czasu, zdrowia czy pieniędzy. Możemy zwiędzać nowy piękny świat, uczyć się nowych rzeczy (np. malować, grać na instrumentach itp), przebywać z ludźmi i czerpać z tego wielką satysfakcję (bez zranień, rozczarowań, lęku). Będziemy wreszcie potrafil budować głębokie, trwałe, liczne i dające szczęście relacje. Czy wiemy na 100%, że dokładnie tak będzie? Oczywiście, że nie. Ale czy nie tego można się spodziewać, przyjmując serio to, co Bóg nam o sobie powiedział?*

➤ *Idę przecież przygotować wam miejsce. Bóg jest dawcą, nie tym, który odbiera. Chce nam podarować wspaniałą przyszłość, chce nas ubogacić, włączyć w całe nieskończone swoje bogactwo - *zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem*. Czy nie postzegasz Boga i Jego woli jako ograniczających, odbierających coś, redukujących możliwości? Boży plan nie polega na "przycinaniu" człowieka, aby się zmieścił do wybranej przez Boga "ramki". Wręcz odwrotnie - Bóg stymuluje do ciągłego wzrostu i rozwoju. Na tym świecie jest to związane z trudem, z walką - bo zło ciągle próbuje hamować i przeszkadzać. W niebie nie będzie już walki duchowej, ani słabości uniemożliwiających spełnianie marzeń - to biblijne miejsce odpocznienia. Może czas zacząć marzyć o niebie?*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co Cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prosby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak: Panie, proszę ożyw moją nadzieję, niech myśl o wspaniałej wieczności dodaje mi sił, radości, zapału i wdzięczności, że jesteś taki dobry i hojny!

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?